

Delo pri čevljarskem obrtniku Šmidu

Med obrtniki na Koroški Beli sem imel možnost spoznati samostojnega čevljarja Jožeta Šmida, ki me je po končani osnovni šoli sprejel v uk. Mojster Jože je bil dober čevljar. Izdeloval je novo obutev in popravljal staro. Bil je prvi, ki je začel izdelovati športne čevlje za tek na smučeh in čevlje za ples in folklorne skupine. Sprva so me v njegovi delavnici doletela dela v zvezi s popravljanjem čevljev, ki so bila izrabljena od hoje, plesa in dela. Včasih sem moral popraviti tudi kakšne umazane hlevske čevlje in cokle. Skupaj sva tudi tovorila »robo« (material) za nove izdelke in za popravila. Kot mojster je bil pošten, a strog. Za čas svoje odsotnosti mi je nalagal toliko dela, da sem ga komaj uspel opraviti. Za »pankelnom« (čevljarsko mizo) sem delal tako neutrudno in zvesto, da včasih nisem uspel opaziti niti tega, kakšno je bilo zunaj vreme.

Ko sem se izučil pri Jožetu Šmidu, sem se zaposlil v tovarni obutve in tako s čevljarstvom nadaljeval in se v stroki še naprej izobraževal. Name, kot na njegovega zadnjega vajenca, je bil zato mojster nadvse ponosen. Vedno sem namreč spoštoval njegovo sporočilo iz prvega dne v njegovi delavnici, ki se je glasilo: »Fant zapomni si, da sta dve stvari, ki se začneta na črko p. To sta pridnost in poštenost!« Ker se je tudi sam zanimal za razvoj čevljarske stroke, sva medsebojno stike obdržala še dolgo časa.

*Risba modela za izdelavo
ženskega čevlja
(hrani Rajko Svetina)*